

צוות הדרכה

צוות ההדרכה נפגש מעת לעת (כפעם בחודש) כדי לשתף תמונת מבט כללית על הנעשה בשטח. מצב הגידולים, האתגרים לעונה והיבולים הנאספים ונקצרים. מרבית הגידולים בסוף דרכם. נקצרו/נאספו או לקראת סיומם. מבחן זני תירס למספוא נקצר ובמקביל מתבצע קציר שדות התירס בדו-גידול. קציר החמניות ודייש האבטיח לגרעינים לקראת סיום. למעט הכותנה, הנמצאת בשלב "סוף מסלול" לקראת סגירות מים, שילוך, קטיפ וניפוט. זה יהיה הנושא המרכזי בכנס מגדלים בשבוע הבא. הפרוטוקול הועבר למנהלי הגד"ש

למה?

השאלה "למה" בזוגיות נשמעת תמימה, אבל לא פעם היא עלולה להישמע כמו כתב אישום קטן בתחפושת של שאלה. "למה לא עשית?", "למה אמרת?", "למה שכחת?" - גם כשאין כוונה להאשים, הצד השני עלול לשמוע ביקורת, התגוננות וצורך לתת הסברים. במקום לפתוח שיחה, ה"למה" לפעמים סוגר אותה. הוא מעביר את בן (או בת) הזוג לעמדת מגננה, במקום לאפשר הקשבה, הבנה ושיתוף. בסוף, בזוגיות לא תמיד צריך לחפש אשמים. לפעמים מספיק לחפש דרך טובה יותר להיות יחד. נו... אז... **למה** דווקא כותנה?

ולמה בכל זאת כותנה?

יש סיבות טובות להמשיך ולגדל כותנה בישראל, גם בתקופה שבה הענף מתמודד עם לא מעט סימני שאלה. הכותנה היא גידול חשוב ביצירת שיווי משקל בסל הגידולים הגד"ש שלנו, שהולך ומצטמצם משנה לשנה. היא משתלבת במחזור הזרעים, מאזנת גידולים אחרים, מנקה עשבייה ותורמת ליכולת לנהל מערכת חקלאית מגוונת ובריאה יותר. לצד זאת, הזנים החדשים מביאים איתם תקווה ממשית ליבולים גבוהים יותר, ואם אכן תימשך מגמת שיפור מסוימת בסחר העולמי בכותנה - ייתכן שנראה גם חלון הזדמנויות מחדש לענף. לכן, כל עוד ניתן לגדל כותנה בתנאים כלכליים סבירים, נכון להשאיר לה מקום בשדות. לא מתוך נוסטלגיה, אלא מתוך הבנה מקצועית שהיעלמותה מסל הגידולים עלולה להשאיר אחריה חלל שקשה יהיה למלא. וגם על זה נתייחס בכנס הקרוב

מסורת של סוף קיץ

כמדי שנה, מתכנסים "חברי הצוות" לכמה ימים בזולה - הזולייצ'יק - על חוף הים, מול המים, השקיעות ו... אסדת הגז. אוכל משובח, שתייה משמחת ושיחות שנמשכות עמוק אל תוך הלילה. גם אנחנו מתקשים להסביר את התופעה הזו של חברות המתהדקת ומשתבחת עם השנים. אולי זה כור ההיתוך שעברנו ביחד. אולי סודות שאנחנו חולקים בסתר. אולי קבוצה המכבדת עברה, מצמיחה את ההווה וחולמת יחד על עתיד טוב. ואולי פשוט מדובר על אנשים טובים וערכיים, שכיף לחלוק איתם זמן. ואולי זה הכל יחדיו. כך או כך, רוח טובה וחוויה ממלאת. כמו שכתב אחד החברים, "שלא יגמר החול, הים והזולייצ'יק".

חופש זה חופש

יצאנו לחופשה קצרה באוסטריה, כשהמשימה הראשונה - ואולי המאתגרת מכולן - הייתה בכלל לצלוח את נתב"ג העמוס. הצטיידנו בכרטיסי טיסה של אל על, הידועה בשירותה הטוב ובטייסייה המעולים, רק כדי לגלות שבפועל קיבלנו מטוס בולגרי, טייסים בולגרים ודיילות בולגריות. לפחות היעד נשאר אוסטריה. טירול, צריך לומר, יפה כמו גלויה: עמקים פוריים מטפסים אל רכסי ההרים, כפרים טובלים בירוק, נחלים שוצפים, שלג על הפסגות ומזג אוויר שמחליף עונות בקצב שקשה לעקוב אחריו. החדשות מהארץ, מצדן, מקפידות להזכיר שגם כשאתה בחופש - הן לא. אבל חופש זה חופש: טיילנו, אכלנו ובעיקר נהנינו מהרכב משפחתי (כמעט) מלא. ובסופו של דבר, מה צריך יותר מזה? אולי רק שיהיה לאן לחזור. למדינה שחורטת על דגלה קצת שפיות.

שבוע הבא

כנס מגדלים לקראת קטיף וניפוט כותנה - יום ד', 2 לספטמבר
הנהלת מגדלי הדרום - דו"ח חצי שנתי. יום ה', 3 לספטמבר

שבת שלום

